

Udenrigsministeriet, der jo staar Konsulerne nærmest; men vi have dog fundet, at det kunde være ønskeligt paa adskillige Steder at præcisere Reglen nærmere ved Optagelse af Bestemmelser i selve Lovforslaget. Med Hensyn til den første Gruppe af Ændringer gaar den navnlig ud paa at slaa fast, at de Egteskaber, som her er Spørgsmaal om at indgaa, falde ind under Kategorien borgerlige Egteskaber, saaledes at denne Lov nærmest kan betragtes som et Slags Tillæg til eller Udvidelse af Loven om Indgaaelse af borgerligt Egteskab. Dette kan ifølge Lov af 13. April 1851 indgaaes for danske Øvrigheder; nu giver denne Lov ogsaa Hjemmel til, at saadanne Egteskaber kunne indgaaes for danske Konsuler, og derfor have vi ogsaa paa forskellige Punkter præciseret, at det er en Bemyndigelse til at indgaa borgerlige Egteskaber for Konsulerne, som denne Lov altsaa hjemler, og som Følge deraf have vi foreslaaet en Ændring i Affattelsesmaaden helt igennem, saaledes at de Udtryk, der kunne sigte til, at det var et Egteskab, der havde kirkelig Betydning, ere udeladte. Altsaa Udtrykket *Vielse*, *Vielseshandling*, Ordene i § 9, at det har *saamme* Gyldighed, som om det var indgaaet her i Landet ved kirkelig eller borgerlig *Vielse*, alle disse Udtryk have vi helt igennem foreslaaet forandrede saaledes, at ikke Udtrykket *Vielse* eller *vi* forekommer; men vi have ombyttet dem med Ordene *indgaa Egteskab*, *stifte Egteskab*, *indgaa Egteskabsforening* o. s. v. Naar det i § 1 hed: Bemyndige danske Konsuler til at foretage *Vielser*, foreslaa vi det forandret til: Meddele danske Konsuler Bemyndigelse til, at der for dem kan indgaaes borgerlige Egteskaber. Det er altsaa en Række af Ændringsforslag, som kun have det Formaal at ændre Affattelsen i den Retning, at alle Udtryk, som der kan være Spørgsmaal om at forbeholde for kirkelige Egteskaber, udgaa, altsaa *vi*, *Vielseshandling* etc. Jeg ser i dette Øjeblik, at der paa et Par Steder, i § 8 og § 9, er Ordet *Vielse* blevet staaende. Hvis det er nødvendigt, kunne vi stille Ændringsforslag derom til tredje Behandling, men det kan maaste anses som en Redaktionsændring, hvorefter *Vielse* kan ombyttes med *Egteskabsforening*?

Formanden: Der er intet til Hinder for denne Rettelset her ved anden Behandling.

Ordføreren (Madsen): Foruden den Gruppe af Redaktionsændringer, som gaa i den Retning, hvorved altsaa Udtryksmaaden her bringes i Overensstemmelse med den, der er gældende i Lov af 13de April 1851, er der forskellige Punkter, hvor vi have foreslaaet nogle Ændringer sigtende til at klar gøre og præcisere Lovforslaget. Der er for det første i § 1 foreslaaet udeladt Udtrykket *Undersaat*, fordi det jo vilde kunne forstås og efter den almindelige Sprogbrug maatte forstås, som om det var Personer, der vare hjemmehørende her i Riget, og som kun midlertidig opholdt sig i det fremmede Land; men Meningen er jo tillige, at det skal være Danske, som f. Eks. ere rejste ud og have bosat sig og drive Forretning i det fremmede Land, og som altsaa maa siges nærmest at være hjemmehørende der, hvem denne Bestemmelse skal komme til Gode, og vi have ment, at denne videre Klamme aabnedes derigennem, at Udtrykket *Undersaat* udelades, og man kun siger: den paagældende skal være dansk, hvorunder altsaa indbefattet f. Eks. danske indvandrede, som ere dragne ud, have nedsat sig og drive Forretning i det fremmede Land. De ere Danske, om end ikke danske *Undersaatter*, hvilket jo forudsætter, at de ere hjemmehørende her i Landet. Det er altsaa den første Ændring til Tydeliggørelse af Lovforslagets Mening, som Udvalget tillader sig at anbefale det høje Ting. De andre Ændringsforslag til § 1 ere kun Redaktionsændringer. — Dernæst komme vi til § 2. Den har Udvalget foreslaaet afskaffet paa en noget fyldigere og bestemtere Maade saaledes, at der navnlig ogsaa der igennem fastslaaes nærmere bestemte Betingelser for, hvornaar Konsulerne kunne udlade den omhandlede Betendtgørelse. Den begynder med at sige: *Betendtgørelser om Egteskabets Indgaaelse skulle finde Sted*; men forinden en saadan Betendtgørelse kan finde Sted maa der dog være gaaet en Henvendelse forud fra Parterne, en Begæring om Egteskabs Indgaaelse saaledes, som ogsaa Loven af 13de April udtaler, nemlig, at de først skulle begynde med at begære Egte-